

[Qvist Hansen.]

i Rygesalonen, og de anede jo ikke, at de skulde hen og staa i Kø, de anede ikke, at de selv skulde gaa hen og hente Værktøj under Buffeten for at faa noget at spise med. Hvis en Gæst er saa frimodig at spørge, om han kan faa et Par Spejlæg og et Par Stykker Smørrebrød, faar han som Regel det Svar: Ja, men det vil i hvert Fald vare længe. Og beder man om en Smørrebrødsseddel, faar man det Svar: De kan gaa hen til Buffeten og se, hvad vi har.

Da de ærede Medlemmer Hr. Strøm og Hr. Bollerup Madsen under Finanslovdebatten har fremdraget Spørgsmaalet om Sindssygehospitalet i Brønderslev, som den højtærede Indenrigsminister har fremsat Forslag om, vil jeg ogsaa gerne have Lov at fremsætte et Par Bemærkninger derom. Det ærede Medlem Hr. Strøm udtalte, at Aalborg følte sig snydt, efter at man havde læst Betænkningen. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Strøm har læst Betænkningen, ligesom en vis Mand læser Bibelen. En Betænkning har jeg altid forstaaet paa den Maade, at den af en nedsat Kommission blev afgivet til Underretning og Orientering for Rigsdagen. Hvis det udelukkende var Kommissionens Opgave at bestemme, at man skulde opføre et Hospital, og at det skulde ligge dér og dér, saa var Rigsdagens Medvirken i den Sag overflødig.

Paa første Blad i Betænkningen staar der følgende:

„Man har i sidstnævnte Henseende haft i Erindring, at der i sin Tid fra Repræsentanter for Befolkningen Nord for Limfjorden er sket Henvendelse til Regeringen med Anmodning om, at der oprettes et Sindssygehospital i disse Landsdele.“ Naar det er Befolkningen Nord for Limfjorden, som ifølge Betænkningen har henvendt sig til Regeringen og anmodet om at faa oprettet et Sindssygehospital i disse Landsdele, saa forekommer det mig mærkeligt, at Aalborg kan føle sig snydt.

Een Ting vil jeg give det ærede Medlem Ret i, nemlig at det er en meget mærkelig Betænkning, for lige til de allersidste Linier paa det sidste Blad fremhæver man Brønderslev som den eneste rette Beliggenhed for det, og saa slutter man med at sige: men det kan sikkert lettere lade sig gøre at faa Husassistenter og lignende Personale i Aalborg, og derfor vil man anbefale, at Hospitalet lægges i Aalborg. Det forekommer mig at være en mærkelig og uholdbar Paastand. De fleste Mennesker ved, at Aalborg er en By med mange og store Fabrikker, og Fabrikker, der i meget stort Tal beskæftiger

kvindelig Arbejdskraft. Jeg behøver kun at nævne Obels Fabrikker, Tekstilfabrikkerne og mange andre. Dertil kommer, at de to store Hospitaler, man i Forvejen har i Aalborg, i meget høj Grad lider af Mangel paa kvindelig Arbejdskraft, og at det saa, naar man lægger endnu et stort Hospital i Aalborg, skulde være lettere at skaffe Arbejdskraft dér, kan jeg ikke indse. Erfaringen viser, at naar man i København, Aalborg, Aarhus, Odense eller andre store Byer har Behov for Husassistenter o. lign., saa averterer man væsentligt i Blade, der læses paa Landet og i Landkommunerne, i Haab om, at man derfra kan skaffe sig den nødvendige kvindelige Arbejdskraft.

Jeg vil som sagt henstille til det ærede Medlem Hr. Strøm, at han ikke føler sig saa stærkt snydt, for naar det er Repræsentanter Nord for Limfjorden, der har henvendt sig til Regeringen med Anmodning om at faa lagt et Hospital i disse Landsdele, saa tør jeg vove at paastaa, at skulde nogen føle sig snydt, maa det i allerhøjeste Grad være Repræsentanterne Nord for Limfjorden, hvis deres Henvendelse til Regeringen skulde resultere i, at man lagde et Hospital Syd for Limfjorden.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Strøm har Ordet for en kort Bemærkning.

Strøm: I Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Qvist Hansen har fremsat angaaende det Sindssygehospital, der er foreslaaet bygget i Nordjylland, ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at jeg i min Tale her ved Finanslovbehandlingen pegede paa, at der havde været nedsat et Udvalg af sagkyndige med Hensyn til de Hospitalsforhold, der her er Tale om. Dette Udvalg af sagkyndige, der bestod af forskellige Personer, der er tilknyttet Sindssygevesenet, men hvoraf ingen, om jeg saa maa sige, har Tilknytning til Aalborg, har foreslaaet, at det Hospital, der er Tale om, bliver bygget i Aalborg, idet de i deres Betænkning, der jo altsaa ikke er en Folketingsbetænkning — det giver jeg det ærede Medlem Ret i —, men en Betænkning, der er afgivet til Indenrigsministeren, har skrevet Side 49, at de maatte indstille, at Hospitalet maa anlægges paa det som fortrinligt egnet betegnede Areal ved Aalborg. Det var det, jeg gjorde opmærksom paa, og det er det, jeg mener maa være det afgørende i det Forhold. Jeg er ikke selv sagkyndig med Hensyn til de Spørgsmaal, der kan staa i Forbindelse